

శ్రీరస్తు.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

శ్రీభగవద్రామానుజయతీర్థంబులు (ఉడయవరు
లు) శమశిష్యులకుఁ బరమార్థముకొర కుప
దేశించిన దెబ్బదినాలుగువార్తలు.

అను నిది పూర్వాచార్య కృత గ్రంథములనుండి
సంగ్రహించి,

శ్రీమాన్వింజమూర్తివీరరాఘవాచార్యులగారిచేఁ
దెలుగునఁగూర్చబడినది.

ఇందుతోఁగూడఁ వడ్డార్తలును జేర్చబడినవి.

ఈ రెండును బాపట్లలో 1910

మ.రా.రా.శ్రీ. కొమ్మూరి పులయ్యగారి స్వకీయ
శ్రీకన్యకా పరమేశ్వరీ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపఁబడి ప్రకటింపఁబడియె.

దీని ఖాపు స్తకము—1 కి ... 0—1—0

12 కి ... 0—10—0

100 కి ... 4—4—0

1910.

శ్రీమ శైరామానుజాయనమః.

శ్రీరామానుజ యతిరాజ భాష్యకాఁ సంపదమానాఁ
ఉపయవర్ మున్నాధ ఇత్యాది నామభిర్విరాజ
మానాయ మునిసార్వభౌమాయనమః.

శ్రీశిష్యాన్వేషణ పద్ధతీకుంగు శ్రీరామానుజునాఁ
సంపద శిష్యుల కుం దశించి. సమధర్మములు. డెబ్బ
దినాంగు వాఁడ లను వే. శ్రీశిష్యానాంది యున్నవి.
అవి యెవ్వ యనగా వివరించెను—సన్నామృతగ్రం
థముం దట్టి వ్రాయుచున్నాఁడు.

౧ స్వాచార్య కింకరము భాగవతో శ్లోముల కింకర్య
మును జరిగించుచు స్వాచార్యుల మంగులె నితాశ్రీ
నైషపుయగడును సమాన ప్రతిష్ఠ యంచలెను.
ఇది యెల్లప్పు డింకర్యమును.

౨. పూర్వాచార్యులు నాయించిన కింకర్యము
యంపి నిశ్వాసముంచవలెను.

౩. ఇందియ కింకరగుల యిరాని బిల్లు కామో
ప భోగములతో నుండుగూడద.

౪. విధి విషేధములయందు కేవల సామాన్య శాస్త్రము వేనమ్మ యుండకూడదు. విశేష శాస్త్రములయి
వద్విషయములందు నాసక్తిగలిగి యుండవలయును.

౫. ఆచార్యకృపచేత జ్ఞానోత్పత్తియైన తర్వాత శబ్దాది విషయములందు దానిక్తుడు కాఁగూడదు.

౬. శబ్దాది విషయముల నన్నిటిని విసర్జనమందు సమానముగా నే చూచుచుండవలయు.

౭. సుగంధములయిన పుష్ప చందన తాంబూ
లాదులయందు వాసనాదుచి కార్యముల నెప్పుడును జే
యఁగూడదు.

౮. భగవత్సామకీర్తనలయందు ఏ ప్రేమగలి
గి భక్తిపారవశ్యము గలుగునో యాయానందమే భగవ
ద్భక్తుల కీర్తనలయందు నుండవలయును.

౯. మహా భాగవతుల నాశ్రయించుట భగవ
త్ప్రీతికి గారణమని దృఢముగా తెలిసికొని యట్టిమ
హా భాగవతుల యాజ్ఞయం దుండవలయును.

౧౦. విష్ణుకైంకర్యమును శ్రీవైష్ణవ కైంక
ర్యమును విడిచి వేసి రాగద్వేషాది కార్యములలో జి
క్కి యుండెనేని యట్టివాఁడు పాపిజ్ఞుఁడయినను నశిం

చును. అనగా పుణ్యలోకములలోనేక వర్షముల పాలు
ననుట.

౧౧. శ్రీవైష్ణవు లాచరించు ననుష్ఠానమును పా
యముగా గైకొనకయు పేయముగా స్వీకరింపవలయును,
దానియందు విశ్వాప ముండవలయును.

౧౨. మహాభాగవతులయిన జనులను ఏకవచన
ముగా బిలువంగూడదు. బహువచనముగా దేవరవారు
అను మొదలయిన మాటలతో ముచ్చటించవలయునని
భావము.

౧౩. శ్రీవైష్ణవుల దర్శనము కాగానే ముందు
గా దాను వందనము చేయవలయును.

౧౪. కోవెలలో శ్రీస్వామివారి వైపునకును శ్రీ
వైష్ణవులు కూర్చుండి యుండగా వారివైపునకును తన
కాలు చాచుకొని కూర్చుండగూడదు.

౧౫. భగవంతుని యాలయము వైపునకును శ్రీ
వైష్ణవుల తిరుమాళికలవైపునకును పాదములు సాచుకొని
పడుకొని నిద్రింపగూడదు.

౧౬. నిద్రోజోయి లేచినతర్వాత గురువరాహరా
ను సంధానము చేయవలసినది. (తెల్లవారునప్పుడు ప

ఉక ఏడిచి లెచ్చి ముత పిగానుండి చేరుక (అనగా గాండూపా
చనునంబుల జేసిన పిమ్మట గురువరంపరచను న ధింపవ
లయునని తాత్పర్యము).

౧౭. మహాభాగవతులు గూర్పుండి యండగా
గ ని పిమ్మనన్నిధియ దుగాని ద్వియాను సంధానము చే
య చు ప్రణామమును నమర్పింపవలయును.

౧౮. భగవత్కృత సముచుగాని శ్రీవైషణ చరిత
మునుగాని యను సంధించుచుండగా వెళ్ళినవాఁ డాకథ
పూర్తియగుచుకు నచటనుండి కథా శేషమునుఁబని య
ట్టివానిని సత్కరించవలయును. మధ్యకాలమందు లేచి
పోవుట యపచార మగుచున్నది.

౧౯. శ్రీవైష్ణవు లెన్వరేని తన గామమునకు
(తన గృహమునకయినను) నచ్చుచున్నారని జెలిసినతో
డనే వారి కభిముఖముగా వెళ్ళి వారికి నందనం బొనర్చి
తోడ్పెట్టి సత్కరించి వాకు తిరుగా వెళ్ళునప్పుడు కొం
తదవ్వేగి యామత్రిణంబు నొందవలయును. ఈరెండు
ను చేయనియెడల మహదోషము గలుగుచున్నది.

౨౦. దేహయాత్రానిమిత్త మెల్లప్పుడును శ్రీవై
ష్ణవులగు మహాత్ముల నాశ్రయింపక ప్రాకృతుల యిం

టిగిటిగ దిగుగుచు నానినాని పేలకను ఆవరణుతో నుచ్చ
రించుచు తన పేనునకు ముగియగా నుంచుకొని శ్రీవైష్ణవ
నియమములు మానుకొని యుండుట శ్రీవైష్ణవ స్వరూప
మునకు హానిపొందినది.

—౨౧. శ్రీవిష్ణువు యూయములు దర్శనగోచ
రియులు కాగానే దూరమునుండియే వానికి వందనంబులో
సగ్గింపబడును.

—౨౨. దేవతాంతరాలయము హాచి విస్త్రయ
వాక్కులం బలుకకూడదు. వానికి విందనముచేయకూ
డదు. దేవతాంతర కీర్తనమును జేయకూడదు.

—౨౩. విష్ణువుయొక్కగాని శ్రీవైష్ణవులయినవారి
యొక్కగాని నామసంకీర్తనముచేయుచుండగా విని స
తోషింపకపోయినను అట్టివారి నవిహేన్యముచేసినను భా
గవతాపచారము సంభవించుననుట నిశ్చయము.

—౨౪. శ్రీనైష్ణవులెవ్వరైన నెండిలోగాని వెన్నె
లలోగాని నిలుచుండగా వారిదేహచ్ఛాయ ప్రసరించిన
చోట నానీడను చాటుకూడదు సరేకదా తనదేహచ్ఛా
యను వారిమీదుగా బ్రసరించునట్లు నడువకూడదు.

—౨౫. ముందుగా బ్రాకృతులను స్పృశించిన సి

శ్రీమత్ శ్రీవైష్ణవలను స్మరింపగూడదు.

౨౬. వైష్ణవలైనను తనకు ముందునందనము చేసినయెడల తానును వందనముచేయవలెనుగాని పారి ననాడించి దరిద్రుడుగదాయని యూరికుండరాదు.

౨౭. శ్రీవైష్ణవలైనను దాసోహమ్మనివచ్చియు చుచు పండితత్వముగావించుచునేని యట్టివారిననా రి చిసట్టెన మహాచారిముసభపించును.

౨౮. శ్రీవైష్ణవనియొక్క యనాచారముగాని నిద్రగాని మాంద్యముగాని జన్మమునుగానిచూచినవా డు టివాని నిశురులకు నెల్లడిపడునట్లుచ్చుంపగూడదు.

౨౯. శ్రీవైష్ణవలయందగుల దోషముల నుగ్గడిం పక వారిగుణములనే వెల్లడిచేయవలెను.

౩౦. పెరుమాళ్లతీర్థమునుగాని శ్రీభాగవతశ్రీ పాదతీర్థమునుగాని ప్రాకృతజనులుచూచుచుండగా ను జ్జీవింపగూడదు.

౩౧. శత్రుశ్రయ రహస్యశ్రయములయొక్కజ్ఞాన ములేనివారైన శ్రీవైష్ణవయొక్క శ్రీపాదపాదతీర్థము నుజ్జీవింపగూడదు.

ఇచ్చట జ్ఞానమునగ సంప్రదాయము తెలిసియుం

డినగజును ప్రతిపదార్థముగా పదనఃక్రియముగా కంఠపాఠమపేక్షింపం జనని గ్రహించునది. గ్రంథము పఠింపగల శక్తినిన పేక్షించి వయోవృద్ధులను బాలురపహసింపరానని భావము.

32. జ్ఞానానుమానయస్మల్లై సదాచారిరతులైన శ్రీనైషధులయొక్కతిరునడిగళుల తీర్థమును నిశ్యమును బ్రయత్నపూర్వకముగా నుజ్జీవింపవలయును.

33. శ్రీమజైరుమానానుల విషయమై అందరిభాగవతో తములతో సామ్యమునుంచక భగవద్బుద్ధిను చిసేవింపవలయును.

34. సమాదవశముగా ప్రాకృతుల సంస్పర్శశరీరినట్లులైన యస్పృశు సచేలస్నానముచేసి శ్రీనైషధశ్రీపాదతీర్థము నుజ్జీవింపవలయును.

35. జ్ఞానవైరాగ్య భక్త్యాదులుగలిగి మహానుభావులైన శ్రీనైషధైశ్వర్యములంగనినప్పుడు వారిని పరమపవిత్రవిగ్రహులనుగా నెంచియట్టిమహాత్ములయందధిక విశ్వాసముంచవలయును.

36. ప్రాకృతులయి శ్చయందా సాలగ్రామతీర్థమైననుబుచ్చుకొనగూడదు.

౩౭. విష్ణోలయములు పాశ్చాత్యతాలయములయ్యె
నేని యందలివిష్ణుమూర్తులంగూడజూడగూడదు.

౩౮. దివ్యదేశములగున శ్రీవిష్ణుమందిరములం
దు పాశ్చాత్యులుచూచుచున్నను తీర్థప్రసాదములు స్వీకరిం
చుటకు సంశయము పడవలదు.

౩౯. స్వామివారిసన్నిధిని శ్రీవైష్ణవులచేత నివ్వ
బడినప్రసాదమును తానుపవాసవ్రతములు గలవాడైన
పుచ్చుకొనకయుండకూడదు.

౪౦. పరమపావనమైన విష్ణుప్రసాదమందు నెప్పు
డును నుచ్చిష్టబుద్ధిని నిలుపగూడదు.

౪౧. శ్రీవైష్ణవుల సన్నిధియందు తగగుణముల
ను దానుకీర్తింపగూడదు.

౪౨. శ్రీవైష్ణవుల సాన్నిధ్యమందు ఇతరులనై
నను బరిభవింపరాదు.

౪౩. భగవంతునియొక్కయు భాగవతోత్తము
లయొక్కయు గుణానుభవ కైంకర్యమును చేయకమును
పు యితరకార్యములనుజేయరాదు.

౪౪. దినమునందొక గడియనేపైన స్వాచార్య
స్మృతిని సలుపవలయును.

రర. దినముననొకగడియైదైనను శ్రీ శతనోపుల
వాఁ డ్రబంధమును ననుసంధింపవలయును.

రగ. దేహభిమానముగలవారితో సహవాసము
చేయగూడదు.

రఁ. శ్రీవైష్ణవచిహ్నాలు ధరించియు విషయాతు
రైవంచనచేయు జనులతో సహవాసమును జేయగూడదు.
ర2 పరదూషణ తత్పరులయిన వారితో సంభాషింప
గూడదు.

ర౩. దేవతాంతరభక్తులయినవారితో కలిసమా
ట్లాడుట సంభవించినేని తద్దోష పరిహారార్థము మహాను
భావులైన శ్రీవైష్ణవులతో సంభాషింపవలయును.

ర4 . పరమభాగవతోత్తములను దూషించునట్టి
మనుజులను జూడగూడదు.

గ౩0. స్వాచార్యులవిషయమై యపచారమొనరిం
చు క్రూరులవగక చూడనైనగూడదు.

గ౩1. ద్వయైకనిష్ఠగలవారితో నెల్లప్పుడు సహ
వాసముగలిగించుకొనవలయును.

గ౩2. ఉపాయాంతర నిష్ఠులయిన వారిసహవాస
మును వాఁకొనవలెను. ప్రసత్తిధర్మనిరతులైనవారితో

నెప్పుడునుండవలయును.

౫౩. రహస్యత్రయ సారజ్ఞులై తత్వత్రయజ్ఞానము
గల శ్రీవైష్ణవులు వెంట దిరుగవలయును.

౫౪. అధికామపరులతో నెప్పుడును, నివసిం
పగూడదు.

౫౫. భగవద్భక్తినిష్ఠులతో నెల్లప్పుడును సంభా
షణ చేయవలయును.

౫౬. ఏశ్రీవైష్ణవులయినను నీకపకారము చేసిగే
ని వారియందు నీవపకారస్మృతి నుంచక మానముగా
నుండవలయును.

౫౭. ఏవైష్ణవున కయినను బరమపదప్రాప్తియి
దు బుద్ధి కుదిరెనేని అసగా బరమపదింప శిద్ధుడయ్యేనే
ని సమస్తమయిన శ్రీవైష్ణవులునువారికి హితమాచరిం
పవలయును.

౫౮. ధర్మవిరుద్ధమయిన కర్మవలస మహాలా
భము గలిగినను దానిని నేవింపగూడదు. అట్టిది ఎప్ప
టికిని తనకు హితమయినది కాజాలదు.

౫౯. భగవన్ని వేదితముకాని యన్నాదికమునె
వ్వరును భుజింపరాదు.

౬౦. పుష్ప చందన తాంబూలాదులను హరిక
గ్పణము చేయనిది వానిని శ్రీవైష్ణవుడు ధరింపరాదు.

౬౧. అర్థకామాది హేతువులచేత సాధనాంత
రములవలన సంప్రాప్తమగున వస్తువులు తన కయ్యాచి
తముగా వచ్చినను బరిగ్రహింపరాదు.

౬౨. జాతిదుష్టా శ్రీయదుష్ట భావదుష్టములు
గాని యన్నాదికమును భుజింపవలయును. భగవన్ని వేది
త మనుదాని ననువతింపుకొనవలయును.

౬౩. జాతి దుష్టము లనగా “నకశం జంభక్ష
యేత్” ననురాంపిబేత్” ఇత్యాది నిషిద్ధ వస్తువులు. ఆ
శ్రీయ దుష్టము లనగా అపవిత్రస్థలమందున్న శాకాదు
లును చండాలాదులవలన నానీతములయిన దధిదుగ్ధఘృ
తాదులును, భావదుష్టములనగా మాంసాదులనుఖండిం
చురీతిగ నితరవస్తువులను ఖండించుట. ఇట్లు త్రివిధదు
ష్టములుగాని వస్తువులను భగవన్ని తేదితముచేసినపిమ్మ
ట భుజింపవలయునని తాత్పర్యము.

౬౪. తన దేహమునకు బ్రీయమయిన భోగము
లను సరమాత్మకొరకు నివేదింపగూడదు.

౬౫. శాస్త్రీయములయిన సమస్త భోగములను

విష్ణుసమర్పణము చేయవలయును.

౬౧. విష్ణ్వర్చితములయిన అన్న, పానీయ, భక్షాదులయందు పోనాదబుద్ధిని జేయవలయును గాని భోగబుద్ధిని జేయగూడదు. (భక్తమనగా ముద్గాన్నసేవ్యుని శర్కరాన్నాది చితాన్నములు.

౬౬. శాస్త్రీయమైన కార్యములనైనను భగవత్కయింకర్యబుద్ధిలో జేయవలయును. (శ్రుతిస్మృతులవలన జేయు శ్రోతస్మాతకర్మలన్నియు “శ్రుతిసత్కృతీ మమైవాజ్ఞా” ఇత్యాది భగవద్వచనమునలన భగవదాజ్ఞాకైంకర్యములని భావము.

౬౭. మంత్రోత్థయార్థనిష్ఠులయిన మహాభాగవతుల కపచారముచేయుటకంటె నాత్మనాశనకరమయినది వేటొకటి లేదు.

౬౮. మంత్రోత్థయార్థనిష్ఠులయినవారి ముఖోల్లాసముకంటె మోక్షకారణమయినదియు మఱియొకటి లేదు అనగా విష్ణుభక్తులగు మహాత్ములను బూజించుటవలన మోక్షముగలుగుననియు నట్టి శ్రీవైష్ణవుల నవమానించుటవలన సరకహేతువనియు దాత్పర్యము.

౬౯. అర్చావతారవిగ్రహసమాధియందున్న వి

ఘృవునందు శిలాసామాన్యబుద్ధి యుంచకూడదు. పరమ పననాథుం డంతర్యామియైయున్నట్లు లెంచవలయును.

20. స్వాచార్యులయందు అందరిననులతో బాటు నగుడని బుద్ధియుంచకూడదు. ఇక నేమనఁగా “ఆచార్య స్సహరిస్సాక్షాత్” అను న్యాయముగా భగవంతుడనిబుద్ధియుంచనలెను.

21. శ్రీవైష్ణవులందు జాతిబుద్ధి నిలువకూడదు కుడి, శాఖ, భేదము లక్కరపెట్టుకొనక సర్వజనులునైకకంఠ్యముగా నేకపంక్తిని భుజించుచు దేహసంబంధాదు లంగీకరింపవచ్చును. ఇందువలన చాతుర్వర్ణ్య సాంకర్య మక్కరలేదు, విష్వర్పిత ప్రసాదపాత్రుడై వచ్చినయే జాతి శ్రీవైష్ణవునిని దిరస్కరింపక జాతినినిర్ణయించక ఏక నేత్రియందు ప్రసాదము నివ్వవలయునని తాత్పర్యము.

22. శ్రీపాదతీర్థమందుగాని పెరుమాళ్ళ తీర్థమునందుగాని సామాన్యోపకబుద్ధి నుంచక యన్యుతప్రాయముగా నెంచి పరమాదరముతో నాస్వాదిపవలయును

23. సకలకలుషములును బోగొట్టునట్టి సకలఫలసిద్ధమైన శ్రీమూలమంత్రమునందు విభక్తి ప్రత్యయములు గలిగి వ్యాకరణానుశిష్టమైన శబ్దములలో నొకటి

యని శబ్దసామాన్యబుద్ధి యుంచేగూడదు. మహావిశ్వాసము గలిగి పరదైవతముగా నెన్నవలెను.

౭౪. సర్వేశ్వరేశ్వరుడయిన శ్రీయూపతిని బ్రహ్మరుద్రాదిత్యాదిదేవతలతోపాటుగా నిశ్చయించుకొనక దేవదేవోత్తమునిగా సృష్టిపీఠలయకర్తనుగా నెంచవలయును. అటు నెంచనివాఁడు సరకపాతుడగును.

ఈయన్నివారతలయొక్కయు ఫలిత మెట్టిదనగా. శ్లో. శ్రీమద్భాగవతార్చనంభగవతఃపూజావిధేరు త్రమం శ్రీవిష్ణుంవమాననాద్గురుతరం శ్రీవైష్ణవోల్లంఘనం తీర్థాధ్యుతపాదజాదురుతరం తీర్థం తదీయాంఘ్రిజం తస్మాన్నిత్యమతందితోభవసతాంతేహాసమారాధనే.

మఱియు షడ్వార్తలు.

శ్లోశ్రీభాష్యంద్రవిడాగమప్రస చనాశీశ్రస్థలేష్వ న్వహం కైంకర్యంయదుత్తైలనిత్యవసతిసాన్ధ్యద్వయోచ్ఛారణం యద్వాభాగవతాభిమానవసతిశ్రీయస్సతామిత్యలం శిష్యాప్రాహయతీశ్వరఃపదమగాద్విష్ణోఃపదంశాశ్వతః

౧. శ్రీభాష్యప్రవచనము ఆదిచేయలేనివారికి.

౨. ద్రావిడ ప్రబంధ ప్రవచనము. "

౩. దివ్యదేశములందలి దేవాలయము

- లయందు కైంకర్యము. ”
౪. యద్వశైలక్షేత్రమందునిత్యనివాసము ”
౫. అర్థసహితముగ ద్వయానుసంధానము”
౬. ఒక శ్రీభాగవతోత్తములగు శ్రీవైష్ణవ
 వుల యభిమానము గలచోట యుం
 డుట.

ఇంతకుమించి యిక నెద్దియును లేదని శ్రీభాష్య
 కాదులవా రానతిచ్చిరి.

శ్రీమతేరామానుజానమయః

10942

